

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/85/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612010298
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3612010298.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Patrika Príbělského, PhD. v trestnej veci proti odsúdenému V. A., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom E., D. č. XXX/XX, okres W., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 2.6.2015 prejednal sťažnosť odsúdeného, ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 2T/223/2012 zo dňa 29.4.2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného V. A. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Okresný súd v Partizánskom napadnutým uznesením sp. zn. 2T/223/2012 zo dňa 29.4.2015 podľa § 52 ods.1 Tr.zák. vyslovil, že odsúdený V. A., odsúdený rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp.zn. 2T/223/2012 z 03.01.2013, právoplatným dňa 03.01.2013, k trestu odňatia slobody v trvaní 3 roky, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 5 rokov, sa v skúšobnej dobe neosvedčil a trest odňatia slobody v trvaní 3 roky vykoná, pričom podľa § 52 ods.5, § 48 ods.2 písm.a) Tr.zák. bol pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že podľa jeho názoru okresný súd pochybil, keď neuplatnil postup podľa § 50 ods.4 Tr.zák., pričom nebolo obligatórnou povinnosťou súdu rozhodnúť, že trest odňatia slobody vo výmere 3 roky vykoná. Už na verejnom zasadnutí okresného súdu argumentoval tým, že sa zo svojich chýb poučil, vyjadril ľútosť nad svojim konaním, pričom vo výkone trestu je prvýkrát. Podľa jeho názoru rozhodnutie o vykonaní ďalších troch rokov trestu nie je zlučiteľné s princípom proporcionality trestu. Ustanovenie § 50 ods.4 Tr.zák. umožňuje za výnimočných okolností ponechať podmiennečné odsúdenie v platnosti a podľa jeho názoru s prihliadnutím na jeho osobu, pomery a charakter trestnej činnosti je v rozpore s princípom proporcionality ukladať mu trest odňatia slobody až na 11 rokov. Žiadal krajský súd, aby citlivo zvážil všetky uvedené argumenty a zrušil napadnuté uznesenie a uplatnil postup podľa § 50 ods.4 Tr.zák.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp.zn. 2T/223/2012 zo dňa 3.1.2013, bol V. A. uznaný vinným pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený a určená skúšobná doba v

trvaní 5 rokov s probačným dohľadom. Súčasne mu bola uložená povinnosť podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. g/ Tr. zák. a podľa § 73 ods.2 písm. c/ Tr.zák. uložené aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Rozsudok bol vyhlásený za prítomnosti V. A. dňa 3.1.2013, kedy aj nadobudol právoplatnosť. Skúšobná doba začala plynúť dňom 4.1.2013.

Pri skúmaní chovania odsúdeného počas skúšobnej doby bolo zistené, že tento bol v skúšobnej dobe rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn. 3T/20/2013 zo dňa 6.8.2013 v konaní o dohode o vine a o treste uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/, c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, ochranný dohľad na 20 mesiacov a uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 6.8.2013. Skutok spáchal v dobe od 12.01.2013 do 19.03.2013.

Ďalším rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 2T/157/2013 zo dňa 16.10.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 2To/113/2014 zo dňa 29.01.2015 bol V. A. uznaný vinným pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák. a bol mu uložený úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., podľa § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., podľa § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zák. vo výmere 8 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn. 3T/20/2013 zo dňa 6.8.2013. Skutok spáchal v dobe od 07.05.2013 až do 09:00 hod dňa 09.05.2013.

S prihliadnutím na uvedené rozsudky je nutné skonštatovať, že odsúdený V. A. v skúšobnej dobe nevedol riadny život, nakoľko v tejto dobe spáchal iný úmyselný trestný čin. Je zrejmé, že uložený trest odňatia slobody s povolením podmieneného odkladu výkonu trestu nemal na odsúdeného žiadny prevýchovný vplyv. Navyiac správne zvýraznil okresný súd, že ďalšieho skutku spáchaného v skúšobnej dobe a kvalifikovaného ako obzvlášť závažný zločin, pričom išlo o druhovo podobný úmyselný trestný čin, sa odsúdený dopustil doslova len niekoľko dní po tom, čo mu bol vyhlásený rozsudok Okresného súdu Partizánske sp.zn. 2T/223/2012. Je teda nepochybné, že odsúdený si nevážil šancu súdu v podobe podmieneného odkladu výkonu trestu s probačným dohľadom, čo okrem iného nasvedčuje jeho negatívnejmu postoj k rešpektovaniu zákonov. Za daného stavu neprichádza do úvahy ponechať podmienené odsúdenie s probačným dohľadom v platnosti za použitia ustanovenia § 52 ods.1 písm. a/ alebo b/ Tr.zák. tak, ako sa toho domáhal odsúdený (pričom nesprávne poukazoval na ustanovenie § 50 ods.4 Tr.zák.), nakoľko takéto rozhodnutie možno urobiť len vzhľadom na výnimočné okolnosti prípadu, ktoré v prejednávacom prípade zistené neboli. Napokon v súvislosti s názorom odsúdeného v sťažnosti, že rozhodnutie o vykonaní ďalších troch rokov trestu nie je zlučiteľné s princípom proporcionality trestu, krajský súd uvádza, že súd nie je v konaní o osvedčení, resp. o neosvedčení oprávnený posudzovať primeranosť uloženého trestu. Krajský súd sa preto stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa, že odsúdený sa v skúšobnej dobe neosvedčil a vykoná trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, na výkon ktorého bol zaradený v zmysle zákona (§ 52 ods. 5, § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.) do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pričom s ďalším odôvodnením odkazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia.

Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd sťažnosť odsúdeného nepovažoval za dôvodnú a podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ju zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.